

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
ברכות-מי שמתו		מאן דאמר									
מימרא											
	והיכא מנח לה?									^	
	בין כר לכסת שלא כנגד ראשו.	רבי ירמיה:								!	◇
	מניהן בכובע תחת מראשותין	והא תני רבי חייא:							◻	◊	
	דמפיק ליה למורשא דכובע לבר.									!	◇
	בר קפרא צייר להו בכליתא ומפיק למורשהון לבר.	[בר קפרא]								o	
	רב שישא בריה דרב אידי מנח להו אשרשיפא ופריס סודרא עלוייהו.	[רב שישא בריה דרב אידי]								o	
	זימנא חדא הוה קאימנא קמיה דרבא ואמר לי: זיל איתי לי תפילין. ואשכחתינהו בין כר לכסת שלא כנגד ראשו, והוה ידענא דיום טבילה הוה, ולאגמורן הלכה למעשה הוא דעבד.	רב המנונא בריה דרב יוסף: [רבא]								o	
	שנים שישנים במטה אחת, מהו שזה יחזיר פניו ויקרא קריאת שמע, וזה יחזיר פניו ויקרא קריאת שמע?	בעי מניה רב יוסף בריה דרב נתונא מרב יהודה:									^
	ואפילו אשתו עמו.	אמר ליה [רב יהודה] הכי אמר שמואל:								!	◇
	אשתו ולא מיבעיא אחר?	מתקיף לה רב יוסף:								◊	
	אדרבה אשתו כגופו, אחר לאו כגופו	[רב יוסף]								!	◇
	שנים שישנים במטה אחת - זה מחזיר פניו וקורא, וזה מחזיר פניו וקורא	מיתבי:								◻	◇
	הישן במטה ובניו ובני ביתו בצדו - הרי זה לא יקרא קריאת שמע אלא אם כן היתה טלית מפסקת ביניהן, ואם היו בניו ובניו ביתו קטנים - מותר.	ותניא אחריתי:								◻	◇
	בשלמא לרב יוסף לא קשיא: הא - באשתו, הא - באחר. אלא לשמואל קשיא?									◊	
	לרב יוסף מי נחא?	אמר לך שמואל:								!	◇
	היה ישן במטה ובניו ביתו במטה - לא יקרא קריאת שמע אלא אם כן היתה טלית מפסקת ביניהן	והתניא:								!	◇
	אלא מאי אית לך למימר - אשתו לרב יוסף תנאי היא, לדידי נמי תנאי היא.									!	◇
	זה מחזיר פניו וקורא קריאת שמע. והא איכא עגבות?	אמר מר:									◻
	מסייע ליה לרב הונא										◻
	עגבות אין בהם משום ערוה.	דאמר רב הונא:									◇
	לימא מסייע ליה לרב הונא:									◊	
	האשה יושבת וקוצה לה חלתה ערומה מפני שיכולה לכסות פניה בקרקע, אבל לא האיש.	[תנן]								◻	
	כגון שהיו פניה טוחות בקרקע.	תרגמה רב נחמן בר יצחק:								!	
	אם היו בניו ובניו ביתו קטנים - מותר.	אמר מר:									◻
	ועד כמה?										^
	תינוקת בת שלש שנים ויום אחד, ותינוק בן תשע שנים ויום אחד.	רב חסדא:								!	◇
	תינוקת בת אחת עשרה שנה ויום אחד, ותינוק בן שתים עשרה שנה ויום אחד, אידי ואידי עד כדי (יחזקאל ט"ז) שדים נכנו ושערך צמח.	איכא דאמרי:								!	◇
	התם אמר רבא אף על גב דתיובתא דשמואל הלכתא כוותיה דשמואל, הכא מאי?	רב כהנא לרב אשי:								^	
	אטו כולה בהדא מחתא מחתינהו? אלא: היכא דאיתמר איתמר, והיכא דלא איתמר לא איתמר.	אמר ליה: [רב אשי]								!	
	שער יוצא בבגדו מהו?	רב מרי לרב פפא:									^

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ברכות-מי שמתו	מימרא	מאן דאמר												
שער, שער.	קרא עליה: [רב פפא]											!	◇	
טפח באשה ערוה.	רבי יצחק:											■	◇	
למאי?												^		
אילמא לאסתכולי בה												!		
למה מנה הכתוב תכשיטין שבחוצן עם תכשיטין שבפנים - לומר לך: כל המסתכל באצבע קטנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף.	והא אמר רב ששת:											⚡	◇	
אלא: באשתו, ולקריאת שמע.												!	◇	
שוק באשה ערוה, שנאמר (ישעיהו מ"ז) גלי שוק עברי נהרות, וכתבי (ישעיהו מ"ז) תגל ערותך וגם תראה חרפתך.	רב חסדא:											■	◇	
קול באשה ערוה, שנאמר (שיר השירים ב') כי קולך ערב ומראך נאוה.	שמואל:											■	◇	
שער באשה ערוה, שנאמר (שיר השירים ד) שערך כעדר העזים.	רב ששת:											■	◇	
אני ראיתי את רבי שתלה תפיליו.	רבי חנינא:											○	◇	
התולה תפיליו יתלו לו חיוו. דורשי חמורות אמרו: (דברים כ"ח) והיו חייך תלואים לך מנגד, זה התולה תפילין	מיתבי:											⚡	◇	
לא קשיא, הא - ברצועה, הא - בקציצה.												!	◇	
ואיבעית אימא: לא שנא רצועה ולא שנא קציצה - אסור, וכי תלה רבי - בכיסתא תלה.												!	◇	
אי הכי, מאי למימרא?												⚡		
מהו דתימא: תיבעי הנהה כספר תורה, קמשמע לן.												!	◇	
אני ראיתי את רבי שגיהק ופיהק, ונתעטש, ורק וממשמש בבגדו, אבל לא היה מתעטף, וכשהוא מפהק - היה מניח ידו על סנטרו.	ואמר רבי חנינא:											○	◇	
המשמיע קולו בתפלתו - הרי זה מקטני אמנה. המגביה קולו בתפלתו - הרי זה מנביאי השקר, מגהק ומפהק - הרי זה מגסי הרוח.	מיתבי:											⚡	◇	
המתעטש בתפלתו - סימן רע לו												■	◇	
ניכר שהוא מכוער.	יש אומרים:											■	◇	
הרק בתפלתו - כאילו רק בפני המלך												■	◇	
בשלמא מגהק ומפהק לא קשיא: כאן - לאונסו, כאן - לרצונו, אלא מתעטש אמתעטש קשיא												⚡		
מתעטש אמתעטש נמי לא קשיא: כאן - מלמעלה, כאן - מלמטה												!	◇	
הא מילתא אבלעא בי לי רב המנונא, ותקילא לי כי כולי תלמודאי: המתעטש בתפלתו - סימן יפה לו, כשם שעושים לו נחת רוח מלמטה כך עושין לו נחת רוח מלמעלה.	דאמר רב זירא:											■	◇	
אלא רק ארק קשיא												⚡		
רק ארק נמי לא קשיא: אפשר כדרב יהודה												!	◇	
היה עומד בתפלה ונודמן לו רוק - מבליעו בטליתו, ואם טלית נאה הוא - מבליעו באפרקסותו.	דאמר רב יהודה:											■	!	◇
רבינא הוה קאי אחורי דרב אשי, נודמן לו רוק, פתקיה לאחוריה.	[רב אשי]											○		
לא סבר לה מר להא דרב יהודה מבליעו באפרקסותו?	אמר ליה: [רבינא]											○		
אמר ליה: אנא אנינא דעתאי.	[רב אשי]											○		
המשמיע קולו בתפלתו הרי זה מקטני אמנה.												■	◇	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator														
		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ברכות- מי שמתו	מימרא															
לא שנו אלא שיכול לכוין את לבו בלחש, אבל אין יכול לכוין את לבו בלחש - מותר	רב הונא:													■	◇	כד:
והני מילי - ביחיד, אבל בצבור - אתי למיטרד צבורא.														■	◇	כד:
רבי אבא הוה קא משתמיט מיניה דרב יהודה, דהוה קא בעי למיסק לארעא דישראל	[רבי אבא]													○	◇	כד:
כל העולה מבבל לארץ ישראל עובר בעשה, שנאמר: (ירמיהו כ"ז) בבליה יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אותם נאם ה'.	דאמר רב יהודה:													○	◇	כד:
אמר: איזיל ואשמע מיניה מילתא מבית וועדא, והדר אפיק	[רבי אבא]													○	◇	כד:
היה עומד בתפלה ונתעטש - ממתין עד שיכלה הרוח וחוזר ומתפלל	אול אשכחיה לתנא דקתני קמיה דרב יהודה:													■	◇	כד:
היה עומד בתפלה ובקש להתעטש - מרחיק לאחוריו ארבע אמות ומתעטש, וממתין עד שיכלה הרוח, וחוזר ומתפלל ואומר: רבוננו של עולם, יצרתנו נקבים נקבים חלולים חלולים, גלוי וידוע לפניך חרפתנו וכלימתנו בחיינו, ובאחריתנו רמה ותולעה ומתחיל ממקום שפסק.	איכא דאמרי:													■	◇	כד:
אמר: אילו לא באתי אלא לשמוע דבר זה - דיי.	[רבי אבא]													○	◇	כד:
היה ישן בטליתו ואינו יכול להוציא את ראשו מפני הצנה - חוצץ בטליתו על צוארו וקורא קריאת שמע.	תנו רבנן: [ת"ק]													■	◇	כד:
על לבו.	ויש אומרים:													■	◇	כד:
ותנא קמא - הרי לבו רואה את הערוה														?		כד:
לבו רואה את הערוה מותר.	קסבר: [ת"ק]													!	◇	כד:
היה מהלך במבואות המטונפות - מניח ידו על פיו וקורא קריאת שמע.	רב הונא אמר רבי יוחנן:													■	◇	כד:
האלהים אם אמרה לי רבי יוחנן בפומיה - לא צייתנא ליה.	אמר ליה רב חסדא:													○	◇	כד:
היה מהלך במבואות המטונפות - מניח ידו על פיו וקורא קריאת שמע.	איכא דאמרי, אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יהושע בן לוי:													■	◇	כד:
האלהים אם אמרה לי רבי יהושע בן לוי בפומיה - לא צייתנא ליה.	אמר ליה רב חסדא:													○	◇	כד:
ומי אמר רב הונא הכי?														?		כד:
תלמיד חכם אסור לו לעמוד במקום הטונפת - לפי שאי אפשר לו לעמוד בלי הרהור תורה	והאמר רב הונא:													■	◇	כד:
לא קשיא, כאן - בעומד, כאן - במהלך.														!	◇	כד:
ומי אמר רבי יוחנן הכי?														?		כד:
בכל מקום מותר להרהר בדברי תורה - חוץ מבית המרחץ ומבית הכסא	והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:													■	◇	כד:
וכי תימא, הכא נמי, כאן בעומד כאן במהלך														!	◇	כד:
איני?														?		כד:
והא רבי אבהו הוה קא אוזיל בתריה דרבי יוחנן, והוה קא קרי קריאת שמע, כי מטא במבואות המטונפות אשתיק.	[רבי אבהו]													○	◇	כד:
להיכן אהדר?	אמר ליה לרבי יוחנן:													^		כד:
אם שהית כדי לגמור את כולה - חזור לראש	אמר ליה: [רבי יוחנן]													!	◇	כד:
לדידי - לא סבירא לי, לדידך דסבירא לך - אם שהית כדי לגמור את כולה חזור לראש.	הכי קאמר ליה: [רבי יוחנן]													!	◇	כד:
תניא כותיה דרב הונא, תניא כותיה דרב חסדא.														■		כד:
המהלך במבואות המטונפות - מניח ידו על פיו ויקרא קריאת שמע.	תניא כותיה דרב הונא:													■	◇	כד:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ברכות-מי שמתו	מימרא	תניא כותיה דרב חסדא:											◇	כד:
		היה מהלך במבואות המטונפות - לא יקרא קריאת שמע ולא עוד אלא שאם היה קורא ובא - פוסק.												
		לא פסק מאי?								^				כד:
		רבי מיאשה בר בריה דרבי יהושע בן לוי:											◇	כד:
		עליו הכתוב אומר (יהזקאל כ') וגם אני נתתי להם חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם.											◇	כד:
		רב אסי:											◇	כד:
		(ישעיהו ה') הוי מושכי העון בחבלי השוא.											◇	כד:
		רב אדא בר אהבה:											◇	כד:
		מהכא: (במדבר ט"ו) כי דבר ה' בזה.											◇	כד:
		ואם פסק מה שכתוב?											◇	כד:
		רבי אבהו:											◇	כד:
		עליו הכתוב אומר: (דברים לב) ובדבר הזה תאריכו ימים.											◇	כד:
		רב הונא:											◇	כד:
		היתה טליתו חגורה לו על מתניו - מותר לקרות קריאת שמע.											◇	כד:
		תניא נמי הכי:											◇	כד:
		היתה טליתו, של בגד עור ושל שק, חגורה על מתניו - מותר לקרות קריאת שמע אבל להפלה - עד שיכסה את לבו.											◇	כד: